

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 2. mája 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Existujúca pomoc a nová pomoc – Pojem nová pomoc – Vrátanie dane z dividend – Režim rozšírený na spoločnosti usadené mimo územia dotknutého členského štátu – Voľný pohyb kapitálu – Povinnosti vnútroštátnych súdov“

Vo veci C-598/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím *Gerechtshof's-Hertogenbosch* (Odvolací súd 's-Hertogenbosch, Holandsko), z 12. októbra 2017 a doručený Súdnemu dvoru 16. októbra 2017, ktorý súvisí s konaním:

A-Fonds

proti

Inspecteur van de Belastingdienst,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory J.-C. Bonichot (spravodajca), sudcovia C. Toader, A. Rosas, L. Bay Larsen a M. Safjan,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- A-Fonds, v zastúpení: R. van der Jagt,
- holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman a J. Langer, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: P.-J. Loewenthal, A. Bouchagiar, S. Noë a N. Gossement, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 19. decembra 2018,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: holandčina.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 107 a 108 ZFEÚ.
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi osobitným investičným fondom A-Fonds a Inspecteur van de Belastingdienst (Inšpektorát daňovej správy, Holandsko) (ďalej len „daňová správa“) vo veci vrátenia dane z dividend, ktorú vybrala holandská daňová správa.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Podľa článku 1 písm. c) nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy ES (Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) „nová pomoc“ znamená „všetku pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktorá nie je existujúcou pomocou vrátane úprav existujúcej pomoci“.
- 4 Článok 1 písm. c) nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 [ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9) obsahuje ustanovenia zhodné s ustanoveniami uvedenými v predchádzajúcom bode.
- 5 Článok 4 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 659/1999 (Ú. v. EÚ L 140, 2004, s. 1; Mim. vyd. 08/004, s. 3), stanovuje:

„Na účely článku 1 písm. c) [nariadenia č. 659/1999] zmena existujúcej pomoci bude znamenať každú zmenu, okrem zmien čisto formálneho alebo administratívneho charakteru, ktoré nemôžu ovplyvniť posúdenie zlučiteľnosti opatrenia pomoci so spoločným trhom. Zvýšenie pôvodného rozpočtu existujúcej schémy pomoci najviac o 20 % nebude považované za zmenu existujúcej pomoci.“

Holandské právo

Wet Vpb 1969

- 6 Wet op de vennootschapsbelasting (zákon o dani z príjmov právnických osôb) z 8. októbra 1969 v znení uplatniteľnom v spore vo veci samej (ďalej len „Wet Vpb 1969“) stanovuje v § 2 ods. 1 písm. f) a g):
„Dani z príjmov podliehajú ako tuzemskí daňovníci tieto subjekty so sídlom v Holandsku:
...
f. spoločné investičné fondy;
g. podniky uvedené v odseku 3, ktoré patria právnickým osobám spravovaným verejným právom.“
- 7 § 2 ods. 3 Wet Vpb 1969 stanovuje zoznam podnikov pôsobiacich v určitých hospodárskych odvetviach.
- 8 Podľa § 2 ods. 7 Wet Vpb 1969 subjekty, ktorých akcionármi, spoločníkmi alebo členmi sú priamo alebo nepriamo iba právnické osoby spravované holandským verejným právom, ako aj subjekty, ktorých členov štatutárnych orgánov priamo alebo nepriamo vymenúvajú a odvolávajú výlučne

právnické osoby spravované holandským verejným právom a ktorých majetok sa v prípade likvidácie vracia výlučne právnickým osobám spravovaným holandským verejným právom, „podliehajú dani iba v rozsahu, v akom vykonávajú podnikateľskú činnosť v zmysle odseku 3“.

Wet DB 1965

- 9 Wet op de dividendbelasting (zákon o dani z dividend, ďalej len „Wet DB 1965“) bol zmenený viackrát v priebehu obdobia, počas ktorého došlo ku skutkovým okolnostiam vo veci samej.
- 10 Vnútroštátny súd pripomína, že Wet DB 1965 v znení účinnom od 11. júla 2008 § 1 ods. 1 stanovoval: „Pod označením ‚daň z dividend‘ sa vyberá priama daň od osôb, ktoré majú priamo alebo prostredníctvom certifikátov nárok na výnosy z akcií...“
- 11 Wet DB 1965 v tom istom znení v § 10 stanovuje podrobnosti týkajúce sa vrátenia tejto dane takto:
- „1. Právnickej osobe so sídlom v Holandsku, ktorá nepodlieha dani z príjmov právnických osôb, môže byť rozhodnutím inšpektorátu, proti ktorému možno podať sťažnosť, na jej žiadosť vrátená daň z dividend, ktorá jej bola zrazená v predchádzajúcom kalendárnom roku, pokiaľ táto daň presiahne sumu 23 eur.

...

3. Odsek 1 sa analogicky uplatňuje na právnickú osobu usadenú v inom členskom štáte Európskej únie, ktorá v tomto štáte nepodlieha dani zo ziskov a ktorá by nepodliehala dani z príjmov právnických osôb ani v prípade, že by bola usadená v Holandsku. Prvá veta sa neuplatňuje na subjekty spĺňajúce funkciu porovnateľnú s funkciou investičných subjektov uvedených v § 6a alebo v § 28 [Wet Vpb 1969].“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 12 A-Fonds je „Spezial-Sondervermögen“ (osobitný investičný fond), ktorý nemá právnu subjektivitu, so sídlom v Nemecku.
- 13 Takéto fondy sú oslobodené od dane z príjmov právnických osôb a od dane z obchodu. V prípade investorov, ktorí majú podiely v týchto fondoch, platí domnienka, že z nich majú príjmy pomerne podľa svojich podielov v nich. Z týchto príjmov platia investori daň v súlade s ich osobným daňovým postavením podľa nemeckej daňovej právnej úpravy.
- 14 Od založenia osobitného investičného fondu A-Fonds je vlastníkom všetkých podielov v ňom BBB.
- 15 BBB je nemecký subjekt spravovaný verejným právom („Anstalt des öffentlichen Rechts“), ktorý má právnu subjektivitu, a bol založený združením nemeckých obcí, ktoré sú právnickými osobami spravovanými verejným právom. BBB vykonáva bankové činnosti, jej jediným cieľom však nie je vytvárať zisk. Plní tiež úlohu vo verejnom záujme. BBB konkrétne vyčleňuje časť svojich príjmov na podporu sociálnych, kultúrnych, športových, vedeckých a vzdelávacích činností v spolkovej krajine, v ktorej je aktívna.
- 16 BBB podlieha v Nemecku dani z príjmov právnických osôb a dani z podnikania. Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu takisto vyplýva, že dividendy, ktoré BBB poberá, sú oslobodené vo výške 95 % od nemeckej dane zo zisku a že si nemôže započítať daň z dividend zrazenú v Holandsku z dôvodu, že jej podiely v osobitnom investičnom fonde A-Fonds sú súčasťou stálych aktív („Anlagebuch“).

- 17 V čase skutkových okolností vo veci samej BBB bola prostredníctvom osobitného investičného fondu A-Fonds držiteľom akcií v holandských spoločnostiach, ktoré podliehajú Wet DB 1965. Holandská daň z dividend bola zrazená z dividend, ktoré jej vyplývali z týchto akcií za daňové obdobia 2002/2003 až 2007/2008.
- 18 Viacerými žiadosťami sa BBB domáhala vrátenia tejto dane od holandskej daňovej správy na základe § 10 ods. 1 Wet DB 1965. Posledná uvedená daňová správa tieto žiadosti zamietla.
- 19 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že prinajmenšom za daňové obdobia týkajúce sa obdobia od 1. novembra 2002 do 31. októbra 2008 daňová správa dospela k záveru, že BBB si nemôže nárokovať toto vrátenie z dôvodu, že nemala sídlo v Holandsku.
- 20 A-Fonds sa obrátil s návrhmi na zrušenie rozhodnutí zamietajúcich vrátenie na Rechtbank Zeeland-West-Brabant te Breda (súd Zeeland-West-Brabant v Brede, Holandsko), ktorý ich však zamietol ako nedôvodné rozsudkom zo 6. mája 2014. Tento súd najmä dospel k záveru, že situácia osobitného investičného fondu A-Fonds nebola porovnateľná so situáciou subjektu uvedenom v § 10 ods. 1 Wet DB 1965.
- 21 A-Fonds podal odvolanie proti tomuto rozsudku na Gerechtshof's-Hertogenbosch (Odvolací súd 's-Hertogenbosch, Holandsko).
- 22 Tento súd dospel k záveru, že tak žiadosti o vrátenie, ktoré podal A-Fonds na daňovú správu, ako aj jeho žaloby podané na súd, sa musia považovať za podané v mene BBB.
- 23 Uvádza, že rozhodnutia daňovej správy zamietnuť vrátenie dane z dividend, ktoré si nárokuje BBB, z dôvodu, že má sídlo v inom členskom štáte ako Holandské kráľovstvo, porušujú voľný pohyb kapitálu.
- 24 Uvádza, že dividendy, ktoré sa vyplácajú z investícií právnických osôb spravovaných verejným právom, ktoré majú sídlo v Holandsku a ktoré podľa Wet Vpb 1969 nepodliehajú dani z príjmov právnických osôb z dôvodu, že sa venujú iným činnostiam, ako sú tie, ktoré sú uvedené v § 2 ods. 3 Wet Vpb 1969, podliehajú v zásade v Holandsku dani z dividend. Táto daň sa im však následne vracia na základe § 10 ods. 1 Wet DB 1965.
- 25 Z uvedeného vyvodil, že to, že BBB si nemôže nárokovať vrátenie dane z dividend podľa tohto istého ustanovenia, hoci vykonáva činnosti porovnateľné s činnosťami holandských právnických osôb spravovaných verejným právom, ktoré nepodliehajú dani z príjmov právnických osôb v Holandsku, predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu.
- 26 Domnieva sa preto, že by preto bolo treba priznať BBB vrátenie sumy zodpovedajúcej sume, ktorú právnická osoba spravovaná verejným právom, usadená v Holandsku, ktorá nepodlieha dani z príjmov právnických osôb v tomto členskom štáte, dostane na základe § 10 ods. 1 Wet BD 1965.
- 27 Tento súd si však kladie otázku, či priznanie takéhoto vrátenia je v súlade s právom Únie v oblasti štátnej pomoci.
- 28 Keďže sa vnútroštátny súd domnieva, že vrátenie dane z dividend stanovené v § 10 ods. 1 Wet DB 1965 je vo veci samej neoddeliteľné od oslobodenia od dane z príjmov právnických osôb v prípade podnikov spravovaných verejným právom, vyplývajúceho z § 2 ods. 3 Wet Vpb 1969, v prípade ktorého Európska komisia dospela k záveru, že predstavuje schému existujúcej pomoci nezlučiteľnú s vnútorným trhom, a to vo svojom rozhodnutí C(2013) 2372 final z 2. mája 2013, vyvodzuje z toho, že toto vrátenie preto predstavuje takisto schému existujúcej pomoci.

- 29 V tomto kontexte sa pýta, či to, že vyhovie žiadosti žalobcu vo veci samej o vrátenie na základe článku 56 ods. 1 ES, teraz článok 63 ods. 1 ZFEÚ, predstavuje zmenu existujúcej pomoci, a teda novú pomoc v zmysle článku 1 písm. c) nariadenia č. 659/1999.
- 30 Ak je to tak, pýta sa na možnosť prijať rozhodnutie, ktorým sa vyhovie takejto žiadosti a konkrétne na potrebu oznámiť toto rozhodnutie Komisii podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ.
- 31 Uvádza, že ide o „pilotnú vec“ a že daňová správa už dostala približne 1 000 podobných žiadostí o vrátenie.
- 32 Za týchto podmienok *Gerechtshof's-Hertogenbosch* (Odvolací súd 's-Hertogenbosch) rozhodol prerušiť konanie a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Predstavuje rozšírenie pôsobnosti existujúcej schémy pomoci v dôsledku úspešného uplatnenia práva na voľný pohyb kapitálu daňovníkom podľa článku 56 [ES] (teraz článok 63 ZFEÚ) novú pomoc, ktorú treba považovať za úpravu existujúcej pomoci?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, bráni plnenie úlohy vnútroštátneho súdu podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ tomu, aby sa daňovníkovi priznalo daňové zvýhodnenie, na ktoré má daňovník nárok v súlade s článkom 56 [ES] (teraz článok 63 ZFEÚ), alebo je potrebné oznámiť Komisii plánované rozhodnutie vnútroštátneho súdu o priznaní tohto zvýhodnenia, alebo je vnútroštátny súd povinný s ohľadom na svoje preskúmanie vyplývajúce z článku 108 ods. 3 ZFEÚ uplatniť iný postup alebo prijať iné opatrenia?“

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 33 Komisia tvrdí, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný, keďže neobsahuje skutkové a právne prvky potrebné na to, aby mohol Súdny dvor odpovedať užitočne na položené otázky.
- 34 V tejto súvislosti treba uviesť, že dve otázky položené vnútroštátnym súdom spočívajú na predpoklade, že režim vrátenia dane z dividend, o ktorý ide vo veci samej, predstavuje existujúcu schému štátnej pomoci.
- 35 Vnútroštátny súd založil svoju analýzu na tom, že vo veci samej, vrátenie, stanovené v § 10 ods. 1 *Wet DB 1965*, je neoddeliteľné od oslobodenia od dane z príjmov právnických osôb stanoveného v § 2 *Wet Vpb 1969* pre právnické osoby spravované verejným právom, v prípade ktorého Komisia vo svojom rozhodnutí *C(2013) 2372 final* dospela k záveru, že predstavuje schému existujúcej pomoci nezlučiteľnú s vnútorným trhom.
- 36 Ako však Komisia sama uviedla vo svojich písomných pripomienkach, treba konštatovať, že toto rozhodnutie sa týka výlučne režimu oslobodenia od dane z príjmov právnických osôb pre právnické osoby spravované verejným právom, stanoveného vo *Wet Vpb 1969*, a nie režimu vrátenia dane z dividend stanoveného v § 10 ods. 1 *Wet DB 1965*.
- 37 Okrem toho pôsobnosť jedného a druhého z týchto režimov sa nezhodujú, keďže ten druhý z nich sa týka v širšej miere všetkých holandských podnikov oslobodených od dane z príjmov právnických osôb.
- 38 Nemožno sa teda oprávnene domnievať, že konštatovanie Komisie, že režim oslobodenia od dane z príjmov právnických osôb, ktorý je stanovený v § 2 *Wet Vpb 1969* pre holandské podniky spravované verejným právom, predstavuje existujúcu schému štátnej pomoci nezlučiteľnú s vnútorným trhom, platí *mutatis mutandis* pre režim vrátenia dane z dividend stanovený v § 10 ods. 1 *Wet DB 1965*.

- 39 Nemožno však poprieť, ako to uvádza navyše vnútroštátny súd, že v osobitnom prípade, keď sa toto vrátenie dane z dividend prizná holandskému podniku spravovanému verejným právom z dôvodu, že je oslobodený od dane z príjmov právnických osôb podľa § 2 Wet Vpb 1969, toto vrátenie vyzerá ako priamy a neoddeliteľný dôsledok poskytnutia štátnej pomoci a že by mohlo preto byť takisto považované za také, ktoré predstavuje štátnu pomoc.
- 40 Keďže teda nemožno vylúčiť, že sa predmetné legislatívne opatrenie bude považovať za štátnu pomoc a prináleží vnútroštátnemu súdu to overiť, s cieľom zabezpečiť dodržanie článku 108 ods. 3 ZFEÚ, treba sa domnievať, že odpovede na položené otázky sú užitočné pre vnútroštátny súd, aby mohol vyriešiť spor vo veci samej, a že preto treba vychádzať z toho, že tieto otázky sú založené na domnienke, že režim vrátenia dane z dividend, o ktorý ide vo veci samej, predstavuje schému štátnej pomoci.

O prejudiciálnych otázkach

- 41 Na úvod treba uviesť, že vnútroštátny súd sa nepýta Súdneho dvora na výklad článku 56 ods. 1 ES, teraz článku 63 ods. 1 ZFEÚ, ktorý zakazuje všetky obmedzenia pohybu kapitálu medzi členskými štátmi a medzi členskými štátmi a tretími krajinami, ktorých porušenie sa mu zdá jasné. Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu totiž vyplýva, že toto porušenie je dôsledkom toho, že holandská právna úprava, ktorá stanovuje vrátenie dane z dividend, podriaďuje priznanie tohto vrátenia podmienke sídla na vnútroštátnom území.
- 42 Takisto treba uviesť, že relevantné ustanovenia nariadenia č. 659/1999, na ktoré vnútroštátny súd odkazuje, sú formulované rovnako v nariadení 2015/1589, ktoré ho nahradilo, takže netreba určiť uplatniteľnosť týchto dvoch nariadení z hľadiska *ratione temporis* na skutkové okolnosti vo veci samej.
- 43 Vzhľadom na vyššie uvedené sa treba domnievať, že vnútroštátny súd sa svojimi dvoma otázkami, ktoré treba skúmať spoločne, v podstate pýta, či právo Únie bráni tomu, aby súd členského štátu rozhodol na účely zabezpečenia dodržania článku 56 ods. 1 ES, teraz článku 63 ods. 1 ZFEÚ, že sa poskytne taká schéma štátnej pomoci, ktorú tvorí režim vrátenia dane z dividend, o ktorý ide vo veci samej, podniku so sídlom v inom členskom štáte. Vnútroštátny súd sa osobitne pýta, či v prípade, že by sa takáto schéma pomoci považovala za existujúcu, rozhodnutie priznávajúce využitie tohto režimu by predstavovalo novú pomoc v zmysle článku 1 písm. c) nariadenia č. 659/1999, ktorú by mal oznámiť Komisii podľa článku 108 ods. 3 poslednej vety ZFEÚ.
- 44 Treba uviesť, že otázky položené vnútroštátnym súdom implikujú, ako to napokon uznáva sám vnútroštátny súd, najprv preveriť, či právo Únie bráni alebo nebráni tomu, aby si zachoval právomoc na preskúmanie súladu podmienky sídla, o ktorú ide vo veci samej, s voľným pohybom kapitálu, alebo či toto preskúmanie patrí výlučne do právomoci Komisie na posúdenie zlučiteľnosti schémy pomoci s vnútorným trhom.
- 45 Ako vyplýva z ustálenej judikatúry Súdneho dvora, v systéme preskúmania štátnej pomoci zriadeného Zmluvou majú vnútroštátne súdy a Komisia navzájom dopĺňajúce sa, ale odlišné úlohy (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júla 1996, SFEI a i., C-39/94, EU:C:1996:285, bod 41, ako aj z 15. septembra 2016, PGE, C-574/14, EU:C:2016:686, bod 30 a citovanú judikatúru).
- 46 Kým posudzovanie zlučiteľnosti opatrení pomoci s vnútorným trhom patrí do výlučnej právomoci Komisie a podlieha pritom preskúmaniu súdmi Únie, vnútroštátne súdy zabezpečujú ochranu práv jednotlivca v prípade porušenia povinnosti vopred oznamovať štátnu pomoc Komisii stanovenej v článku 108 ods. 3 poslednej vete ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. decembra 2011, Residex Capital IV, C-275/10, EU:C:2011:814, bod 27). Keď sa na takéto porušenie odvolávajú jednotlivci a konštatujú ho vnútroštátne súdy, tieto súdy musia vyvodiť všetky možné dôsledky v súlade s ich vnútroštátnym právom, ale bez toho, aby ich rozhodnutia obsahovali posúdenie zlučiteľnosti pomoci

s vnútorným trhom, ktoré patrí do výlučnej právomoci Komisie a podlieha preskúmaniu zo strany Súdneho dvora (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. apríla 2002, Nygård, C-234/99, EU:C:2002:244, bod 59 a citovanú judikatúru).

- 47 Z judikatúry Súdneho dvora takisto vyplýva, že vnútroštátny súd je oprávnený posudzovať súlad podmienok schémy pomoci s ustanoveniami Zmluvy, ktoré majú priamy účinok, inými ako sú tie, ktoré sa týkajú štátnej pomoci, len ak tieto podmienky možno posúdiť izolovane a napriek tomu, že sú súčasťou dotknutej schémy pomoci, nie sú na uskutočnenie jej účelu alebo na jej fungovanie nevyhnutné (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. marca 1977, Iannelli & Volpi, 74/76, EU:C:1977:51, bod 14, a z 23. apríla 2002, Nygård, C-234/99, EU:C:2002:244, bod 57).
- 48 Na druhej strane podmienky pomoci môžu byť v takej miere neoddeliteľne spojené so samotným predmetom pomoci, že nebude možné ich posúdiť samostatne, takže ich účinok na zlučiteľnosť alebo nezlučiteľnosť pomoci ako celku musí byť nevyhnutne posúdený tak, že sa použije postup podľa článku 108 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. marca 1977, Iannelli & Volpi, 74/76, EU:C:1977:51, bod 14).
- 49 V prejednávanej veci o takúto situáciu ide práve v prípade takej podmienky sídla, ktorú stanovuje režim vrátenia dane z dividend vo veci samej, pokiaľ platí domnienka, že tento režim predstavuje schému štátnej pomoci, keďže táto podmienka sa javí byť neoddeliteľne spojená so samotným predmetom dotknutého opatrenia spočívajúceho v oslobodení od dane, ktoré poskytuje výhodu len vnútroštátnym podnikom.
- 50 Okrem toho treba uviesť, že vo veci samej je nevyhnutne dôsledkom takéhoto preskúmania spochybnenie, hoci aj nepriame, podmienky sídla stanovenej v § 2 Wet Vpb 1969 na oslobodenie od dane z príjmov právnických osôb stanovené pre podniky spravované verejným právom, ktorá je nevyhnutnou podmienkou na dosiahnutie cieľa a fungovania tejto schémy pomoci.
- 51 Preto sa nejaví byť možné izolovať takúto podmienku, ktorá sa javí ako nevyhnutná na dosiahnutie cieľa a fungovania schémy pomoci, bez toho, aby nebolo narušené rozdelenie právomocí medzi Komisiu a vnútroštátne súdy v oblasti štátnej pomoci.
- 52 V dôsledku toho sa treba domnievať, že právo Únie bráni tomu, aby mohol vnútroštátny súd posudzovať súlad takej podmienky sídla, o akú ide vo veci samej, s voľným pohybom kapitálu, v prípade, že dotknutý režim vrátenia dane z dividend predstavuje schému štátnej pomoci.
- 53 Z toho vyplýva, že takýto súd nemôže *a fortiori* vyvodiť dôsledky z prípadného porušenia voľného pohybu kapitálu touto podmienkou sídla tak, že prizná vrátenie tejto dane, a netreba preto odpovedať na otázku uvedenú v bode 43 tohto rozsudku.
- 54 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na položené otázky odpovedať tak, že články 107 a 108 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd nemôže posúdiť súlad takej podmienky sídla, o akú ide vo veci samej, s článkom 56 ods. 1 ES, teraz článok 63 ods. 1 ZFEÚ, v prípade, že dotknutý režim vrátenia dane z dividend predstavuje schému štátnej pomoci.

O trovách

- 55 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Články 107 a 108 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd nemôže posúdiť súlad takej podmienky sídla, o akú ide vo veci samej, s článkom 56 ods. 1 ES, teraz článok 63 ods. 1 ZFEÚ, v prípade, že dotknutý režim vrátenia dane z dividend predstavuje schému štátnej pomoci.

Podpisy